

valgte Medlem ikke i Dag ved Sygdom beklageligvis havde været forhindret i at være til Stede her, vilde han ganske ubetinget have sluttet sig til de her foreliggende Lovforslag. Det gjorde det ærede 3die Medlem for 2den Kreds ikke, det ærede Medlem har mange Betæneligheder ved disse Lovforslag, men den, der overvinder sig selv, er jo større end den, der indtager en Stad. Jeg kan ikke andet end glæde mig over, at det ærede 3die Medlem for 2den Kreds har kunnet acceptere Lovforslagene, om end med nogen Resignation. Det ærede Medlem udtalte sig jo ubetinget for nu at gennemføre Lovforslagene, hvad deres Principper og hele Struktur angaar. Det ærede 3die Medlem for 2den Kreds udtalte sig ubetinget for Anklageprincippets Gennemførelse, hvad Strafferetsplejen angaar. Det er for mig ogsaa Hovedsagen. Det, der har været magtpaaliggende for mig, har netop været at faa Anklageprincippet indført i Strafferetsplejen, og ved Siden deraf skal jeg ikke inlade mig paa en teoretisk Forhandling med det ærede Medlem om Nævningernes Værdi. Naar det ærede Medlem kan tiltræde den Ordning, der er opstillet i det foreliggende Lovforslag, maa jeg som praktisk Politiker være tilfreds dermed og skal ganske afstaa fra enhver teoretisk Diskussion om Nævningers Værdi.

Naar det ærede Medlem dernæst udtalte sig om den civile Retspleje paa en saadan Maade, at det syntes, som om det ærede Medlem godt kunde ønske, at man havde bevaret den, som den nu er, maa jeg dertil sige, at naar Anklageprincippet skal gennemføres i Strafferetsplejen, maa vi jo ogsaa have Adskillelse mellem Domstolene og Politimyndighederne. Men naar vi skal det, kommer jo alt det frem, som koster noget i Retsplejereformen, og saa er det dog naturligt, at vi ogsaa paa den civile Retsplejes Omraade gaar over til en Ordning, der ligner den, man har i alle Europas andre Stater. Hertil kommer, at jeg angaaende den civile Retspleje næsten ikke har foreslaaet Forandringer af Betydning i det, der blev vedtaget i Loven af 1909, saaledes at det, som det ærede Medlem vilde have at falde tilbage paa, hvis disse Lovforslag ikke gennemførtes, egentlig blev ikke Opretholdelsen af den bestaaende Ordning, men i Virkeligheden Ordningen af 1909, hvad angaar den civile Retspleje. Og saa fik vi netop akkurat det, som her er bragt i Forslag. Paa dette Punkt er der ikke nogen Strid mellem det, vi vedtog i 1909, og det, der her er fremme. Og det var netop den Udgang, som det ærede Medlem aller-

nødigt saa, at vi skulde vende tilbage til Loven af 1909 og faa en mangelfuld Ordning af Strafferetsplejen og Reformen af hele den civile Retspleje, der netop blev gennemført i 1909.

Imidlertid, det ærede Medlem lovede jo at afholde sig fra Forslag, der skulde ændre noget ved Principperne i den Reform, der her foreligger til Behandling, men han mente, at der var Enkeltheder at overveje og eventuelt at stille Ændringer om. Jeg maa dertil sige, at naar disse Forslag bliver henvist til et Udvalg, er jeg selvfølgelig fuldkommen rede til en Forhandling med det angaaende alle Enkeltheder. Der kan jo heller ikke være Tvivl om, at naar man gennemgaar disse 1100 Lovparagraffer, vil man nok kunne finde en eller anden, som der kunde lempes paa, eller som kunde tilpasses paa en noget anden Maade. Men hvis Forhandlingen i Udvalget maatte føre til, at det kun er ret betydningsløse Enkeltheder, som man ønsker ændret, vil jeg dog meget indtrængende henstille nu og gentage det i Udvalget, om man saa ikke hellere maatte vedtage Retsplejelovene i deres Helhed og lade det være forbeholdt de tre Aar til Lovenes Ikrafttræden at ændre saadanne Smaa-ting tilligemed de mange andre Smaa-ting, der vil komme frem. Thi deri har selvfølgelig det ærede 12te kongevalgte Medlem (Deuntzer) Ret, at naar Lovene træder i Kraft, vil Livet vise mange Ting, som maa rettes. Og lige saa sikkert er det, at Administrationen i de kommende tre Aar under sit Arbejde med alle disse Enkeltheder i Lovforslagene ogsaa vil finde mange Ting, som det er ønskeligt at faa rettet, inden Lovforslagene træder ud i Livet. Der vil derfor, er jeg overbevist om, i disse tre Aar bestandig blive Anledning for Rigsdagen til Arbejde paa disse Love, og saa kan vi faa rettet alle disse Enkeltheder. Man ønsker saa meget i Folketinget, hvor man nys vedtog disse Lovforslag enstemmigt, ikke at se dem igen, og jeg synes ikke, at det høje Landsting skulde nægte at imødekomme dette Folketingets Ønske for Smaatings Skyld.

Hvad Lovforslaget angaaende Politikasserne angaar, kan jeg ikke se rettere end, at, naar Politikasserne faar Lov til at beholde en Kapitalformue paa over 300,000 Kr., saa vil de ikke blive blottet, men de vil med de Indtægter, som bestandig vil flyde for dem, være i Stand til at tilfredsstille de Formaal, som er naturlige for dem. Jeg vil derfor udtale det Haab, at det høje Landsting ogsaa vil vedtage dette lille Lovforslag. Jeg erkender, at det ikke er knyttet paa en saadan Maade til hele Retspleje-